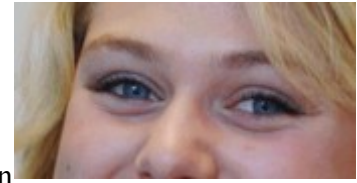

Resource, 18 OKTOBER 2007
KNÄCKEBRÖD

Soms zijn er momenten in het leven waarop je totaal gelukkig bent. Op zulke momenten maakt het even niet uit dat de wereld nog steeds in oorlog is met het terrorisme, of dat de reuzenhaai in de Canadese wateren van de Stille Oceaan met uitsterven wordt bedreigd. Vaak duren die momenten niet langer dan een paar seconden, twee minuten hooguit. Maar toch, ze bestaan. Wat erg prettig is.

Laatst had ik zo'n moment. Ik was met vrienden op Droef aan het *chillen* (ze hebben dreadlocks en daarom heet het niet bier drinken wat we doen, maar chillen, ook al drinken we gewoon bier). Een van mijn vrienden had een Zweeds bedreadlockt *chickie* meegenomen, dus hadden we een gezellig gesprek over Ikea en H&M. Daar kon het *chickie* niet echt warm van worden, en we veranderden ons gespreksonderwerp in knäckebröd.

Ik was net aan het vertellen dat je heel erg lekker knäckebröd bij de Ikea kan kopen, toen een andere vriend opeens zijn mond open deed. Vlug maar vastberaden zei hij het volgende: 'Knäckebröd is een onomatopée.' Het gesprek stakte onmiddellijk. Een wát?! 'Een onomatopée. Dat is een woord waarin de klank van het woord wordt weergegeven. Als je een hap neemt van knäckebröd zegt het knäck.' Oh ja.

Vervolgens zijn we met z'n allen een uur bezig geweest andere onomatopéeën te verzinnen. We kwamen niet verder dan *tjirpen*, iets naar binnen kloppen, de oehoe en batsen. In de hevige concentratie van het zoeken naar deze woorden voelde ik me gelukkig. Misschien omdat onomatopéeën over het algemeen vrolijke woorden zijn, maar waarschijnlijk vooral omdat we met zijn allen dit autistische geluk zaten te delen.

Later die avond gingen we uit. De meisjes van ons gezelschap namen zich voor om minstens drie keer 'onomatopée' te gebruiken in een gesprek met een vreemde. Om het woord te onthouden maakten we een ezelsbruggetje: Onno met saté, verwijzend naar onze lievelingsdocent die Onno heet. Of de meisjes ook echt onomatopée tegen iemand hebben gezegd weet ik niet. Maar ik denk wel dat we die avond allemaal even dachten dat het redden van het regenwoud niet zo belangrijk is, als je ook onomatopéeën kunt verzinnen. / **Iris Roscam Abbing**